

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.

Naslov za dopise: »Naprejš«, Krško.
Ček rač. št. 11.959.

NAPREJ

Stane mesečno 20 Din, začasno 5 D.
za inozemstvo 30 Din, začasno 7 D.
(dokler ne začne zopet redno izhajati.)Oglaš: prostor 1x87 mm 1 Din.
Mali oglaš: vsaka beseda 50 p, najmanj 5D.Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik V., šte. 45.

Četrtekova številka »Naprejš«
Izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetско-delavske zveze.

Stane letno 48 Din, — mesečno 4 Din.

Naš program in pravilnik sta legalna!

Socializem in zadrugištvo je pravzaprav eno in isto: skupno delovanje delavcev, ki nimajo dovolj denarja, da bi se rešili gospodarskega izkoriščanja kapitalistov, t. j. tistih, ki imajo denar.

Ker so pa imeli kapitalisti s pomočjo svojega denarja v rokah tudi vso politično moč, tudi kralje in cesarje, papeže in škofe itd., zato so v prejšnjem stoletju, ko je bilo ljudstvo še nevedno, ko še ni znalo čitati, računati itd., imeli tako veliko moč, da so socialistično delovanje kratkoma prepovedali, dovolili so pa neke vrste zadrug, v katerih so imele banke svoje pokorne ovčice, ki so se dale zelo pohlevno striči. To velja posebno za rafajzovke, pa tudi za druge denarne in blagovne zadrug. Tudi produktivne zadrug so zašle v to smer, če njih članstvo ni pazilo, ali pa če ga je bilo tako malo, da je začelo kar samo gospodariti na kapitalističen način.

Razsodni ljudje, ki so to videli, so seveda odločno nasprotovali takemu zadrugištvu, češ, to ni socializem, ampak samo kapitalizem pod socialistično firmo. Ker pa prave socialistične organizacije niso bile dovoljene, so začeli ustanavljati tajne, protizakonite ali s tujo besedo ilegalne organizacije.

Jasno je, da take tajne organizacije niso mogle ničesar doseči. Dokler so bile res tajne, so bile premajhne, kakor hitro so se pa razširile, so zvedeli tudi kapitalisti zanje in so poslali vanje svoje hlapce [agente provokatorje], ki so s špionažo in hujskanjem povzročili, da je bila organizacija kmalu v krvi zadušana, delavstvu pa se je godilo še slabše nego prej. Nič čudnega ni, če so mnogi obupali nad zmago proletariata in da so v svojem obupu in v svelti jezi nad posameznimi gospodarji kapitalističnega sistema prešli med anarhistične teroriste in hoteli z bombami in z bodali rešiti svet vsaj največjih trinogov. Kdor bo študiral zgodovino socializma, se ne bo čudil tem zmotam.

Po vojni smo imeli na Slovenskem samo združni socializem. Strokovne organizacije so bile skoro brez pomena, političnih skoro da bilo ni, povsod je vladal gospodar Konsumnega društva, Tone Kristan. Kapitalistični hlapci [agente provokatorji] so to izkoristili in shujskali naše delavstvo, pa ne proti Kristanu in proti takemu kapitalističnemu združništvu, ampak proti javnim organizacijam sploh, zanesli so k nam terorizem in tajne organizacije, tako, da je imel kapitalistični režim prav lahko delo. Ko so komunistični poslanci v konstituantni grozili, da bodo delali v ilegalnih organizacijah, jim je policajdemokratski minister Pribičević mirno pa samozavestno odgovoril: »Mi homo pa zakonito pobijali vse vaše nezakonitosti!« In Pribičević je to tudi izvršil, pa še prav po Pribičevićevsko! Po naše sicer ni bilo zakonito, toda po buržujski morali je zakonito vse, kar dela minister. Še več! Če je vlada plačevala agente provokatorje, je to gotovo nezakonito, toda če dobijo gospodje diplomati dispozijske fonde, ki so tajni in ki se dajo iz črnih fondov tako lepo večati, da jih nikdar ne zmanjka, potem je tudi izdajanje tega denarja zakonito. Dokler ne bo diplomatska tajnost odpravljena, bo tudi tatvina zakonita.

Zato so imeli agenti provokatorji pri nas tako lahko delo, ko so govorili proti državi, češ, država je kapitalistični aparat, pa nič drugega. Razni Štebiji in Furlani, Lemeži in Golouhi so videli, kako se te besede oprijemljejo naših delavcev in imeli so korajžo, kakor da bi že oni sedeli na ministrskih stolčkih. Seveda, ko je država lopnila po njih [ne po njih, po nedolžnem delavstvu!], so zbežali pod posteljo in v tužino, ali pa so se skrili v masne državne službe ali pa za Toneta Kristana. Organizacije so razbili, zdaj pa preprečujejo, da bi se delavstvo oprijelo lastne pameti in si ustvarilo lastne od konsumov neodvisne organizacije.

Razloček med javno in tajno organizacijo je razen v drugih ozirih še posebno važen zaradi organizacijskega gospodarstva. Vselej mora biti pri

vsaki organizaciji nekaj ljudi, ki vodijo in upravljajo. Če je organizacija tajna, delajo lahko z denarjem karkoli hočejo, če je javna, ne morejo ničesar ukreniti samovoljno, ker jih nadzirajo vsi. Niti poneverba ni mogoča, če se vrši vse organizacijsko delo javno. In to je zelo važno posebno v težkih časih, ko se ljudje mnogo selijo za kruhom in ko še bolj neradi kaj dajejo za skupne potrebe, če ne vidijo, da se njih prispevki res pravilno rabijo. Najvažnejše in absolutno potrebno je pa to takrat, kadar delavstvo vidi, da so si posamezniki potom socializma pomagali do bogastva, dočim je skupnost nazadovala. In zdaj so taki časi! Preveč koritarjev vidimo, ki hodijo iz stranke v stranko iskat medu kakor metulji. Nikdar več ne bo delavstvo združeno, razen po načelu javnosti.

Končno je po dolgih bojih to načelo v naši pokrajinski organizaciji definitivno zmagalo. Naši prijatelji od včeraj, tisti slavni kompromisarji, ki so še l. 1920. delali most med tajnimi anarhističnimi organizacijami in med konsumarskim socializmom ter govorili pri tem, da jim gre samo za enotnost gibanja, tisti so bili največji zagovorniki tajnosti in prav ti so takoj po letošnjem kongresu v januarju začeli križarsko vojsko proti naši stranki. Gospodarsko so jo hoteli onemogočiti, da bi dokazali, da je pošteno organiziranje nemogoče. Ker se jim to ni posrečilo, divjajo.

V neki vlogi g. Korena, ki toži našega tajnika za tisto, kar je dal stranki takrat, ko je bil njen predsednik, stoji črno na belem:

„Pokrajinska organizacija SSJ za Slov. ni pravno konstituirana in ni juridična oseba. Tudi pokrajinski odbor ni pravno konstituiran. Njen tajnik nastopa na zunaj sicer „v njenem imenu“, vodi pa in upravlja organizacijo samostojno in na lasten račun. Na lasten račun in odgovornost sklepa pogodbe, dela dolgove, jemlje posojila in jih zopet vrača ter razpolaga z denarjem in drugim premoženjem po lastnem preudarku in na lasten račun ter istofako izplačuje plače nastavljenecem.

Tudi je sam izključni lastnik in izdajatelj „Naprejš“. Člani pokr. odbora se v toženčevo gospodarstvo niso vmešavali in se ne vmešavajo. Zlasti niso dali tožencu [tajniku] naročila ali pooblastila, da naj vzame pri meni 2.000 Din na posodo in vtoževanega posojila niso pozneje odobrili, ter tudi zanj niso prevzeli nikake odgovornosti, niti niso dali tožencu nikakih navodil, kako naj razpolaga s tem denarjem. — Sploh se tudi tožnik [Koren] ni nikoli vmešaval v toženčevo [tajnikovo] gospodarstvo...“

Tako govori človek, ki je bil do 19. oziroma do 24. junija t. l. predsednik te organizacije. In tisto, kar smo mu mi očitali, da se premalo briga za delo v tajništvu, posebno ko smo bili v Celju, in kar mu je tudi Čebular očital, češ, da ima vsak dan čas za kavarno, bilard, šah in karte, namesto da bi delal v tajništvu, in kar mu je bilo očitano na seji, da namreč nikdar ni pogledal v poslovne knjige — tisto mu pride sedaj prav za izgovor, da se ni nikdar vmešaval v gospodarstvo!

To trdi tisti predsednik, ki je vodil vse debate o finančnem vprašanju stranke in tisti zahrbtni, ki je brez vednosti stranke in njenih odbornikov Zvezni tiskarni v Celju jamčil za tisk „Naprejš“, čeprav je vodil vse tajnik na lasten račun. Najbrž je bil Koren tudi na tajnikov račun nosilec kandidatne liste! Na dravograjski konferenci in drugod se je zagovarjal, da je sodeloval pri Korunovem puču po kongresu samo zato, ker se je ustrašil strankinih finančnih težav — vmešaval se pa ni prav nič. Za priče pa navaja razen dr. Koruna, Čobala in Čebularja tudi ss. Leskoška, Krušiča, Barago in Moderndorferja. Ali misli, da so sami Čebularji? In čemu imamo javnosti?

Tako Koren in njegova dva advokata, dr. Korun in dr. Jelenec.

Zdaj bodo vsi čitatelji „Naprejš“ vedeli, zakaj so se ti gospodje borili proti javnosti, zakaj so nas hoteli potisniti na polje ilegalnih organizacij. Ne samo zato, da bodo v kalnem ribarju, ampak tudi zato, da bodo v slučaju potrebe oblasti ščuvali na nas,

češ, da nismo pravno konstituirani in da pokr. odbor nič ni, vse samo tajnik. Vse je njegovo, kar vzemite mu! Strankinega ni nič, in če bi tudi bilo — saj je ilegalna...“

Ta vloga je spisana in podpisana v Ljubljani 8. nov. Štiri dni prej je pa naš pokrajinski odbor v smislu že prej večkrat razmotrivan predlogov sklenil, da naj se naša pokrajinska organizacija SSJ in KDZ, ki posluje že dolgo pri načelu javnosti bolj zadrugiško kakor katerakoli izmed vpisanih zadrug, vpiše v zadrugi register. O tej že precej stari nameri je vedel g. Koren in gotovo tudi Korun, zato tako divje divjanje, da nam še pred izvršitvijo kolikor mogoče nagajajo, da nam onemogočijo existenco. Zato nas hočejo s tožbami in s tajno organizacijo zahrbtnih dopisov in govoric, z večnim ustanavljanjem novih listov proti nam itd. itd. speljati na pot praznih napadov in prerakanj, da nam ne bi ostalo ne časa ne denarja za pozitivno delo. Pa delo naših kadrov gre vseeno naprej in z vašo nerodno divjostjo boste dosegli, da bo proletarijat prej zedinjen, nego je bilo pričakovati. Kogar hočejo bogovi pogubiti, ga udarijo s slepoto — zdi se, da so vas udarili temeljito!

DVE „SOCIALISTIČNI“ TISKARNI

Blasnikova tiskarna v Ljubljani in Ljudska tiskarna v Mariboru, obe sta bili v rokah socialističnega delavstva, obe sta sedaj v rokah kapitalistov. V prvi se tiska Prepeluhov „Avtonomist“ in Kocmurjeva [dr. Peričeva] „Zarja“, v drugi pa „Socialist“ in „Volkstimme“. Če sodimo po teh časopisih, sta obe tiskarni še vedno „socialistični“...“

„Socialist“ z 8. nov. pa piše [v dopisu iz Velenja, ki ga je pisal neki Celjan po advokatskih navodilih iz Ljubljane], da je „samo Blasnikova odjadrala iz naše lasti“ — morebiti bo v kratkem „Zarja“ pisala, da je „samo Ljudska tiskarna odjadrala iz naše lasti“. Oba lista imata prav, če tako pišeta, za oba je to res, samo da se „naša last“ nanaša enkrat na gospodarje „Socialista“, drugič na gospodarje „Zarje“, na proletarijat pa nikoli, za proletarijat sta odjadrali obe.

Gospodje okoli „Socialista“ torej priznavajo, da je Blasnikova odjadrala. Priznavajo sicer le bolj sramežljivo, pa vendar. Morebiti bodo prihodnjic tudi napisali zgodovino tega odjadranja, potrebno bi bilo to prej, predno se advokata dr. Perič in dr. Korun po posredovanju dr. Jelenca tudi javno popolnoma pobotata.

Toda Celjan, ki je pisal v „Socialistu“ dopis iz Velenja, je slabo razumel advokatova navodila. Pravi namreč, da je proletarijat izgubil Blasnikovo tiskarno „še poprej, ko smo bili še skupaj, ko smo imeli še skupno pokrajinsko tajništvo, katero je ravno tako vedelo za usodo Blasnikove tiskarne, kakor danes mi, toda na odgovornost kličejo danes le nas, kakor da bi njih takrat niti na svetu ne bilo.“

To se pravi, da Korunovi očitajo našemu tajništvu, da je vedelo in prikrivalo zakonito tatvino v Blasnikovi tiskarni. Nekaj podobnega je dr. Korun s. Bernotu že tudi poskusil natveziti, pa ne kot očitke, ampak da prevale nanj svojo odgovornost. Toda s. Bernot je to takoj odločno odklonil in ima javno pričo za to, kajti ko je zvedel za dotične mahinacije on, ni nič čakal, ampak takoj udaril v „Naprejš“ [6. avg. 1922: „Amerikanska pomoč“] In tisti ljudje, ki so takrat [vsedelavski zlet v Celju] kar divjali nad tem „nesramnim napadom“, tisti si dovolijo zdaj zvrčati krivdo na tajništvo? Kakšno je poštenje tistega Celjana, ki je letos novembra po ljubljanskih navodilih napisal v „Socialistu“ te besede, čeprav je 6. avgusta 1922. razumel tisti napad in ga odobraval, letos 6. julija slišal Uratnika kričati pri Janžeku v Celju, da je s. Bernot kriv, če so dobili Blasnikovo tiskarno kapitalisti v roke, češ, da jih je predčasno začel napadati! Kakšno je poštenje tega človeka, če očita danes s. Bernotu, da je soodgovoren?

Pri vsem tem pa ljubljanski juristi vedo, da je bil s. Bernot januarja 1922. od ameriških sodrugov pooblaščen zastopati jih skupno z Ethinom Kristanom in županom dr. Peričem, da je pa ta pooblastilo tiščal sam v roki prav do jeseni, tako da je

vornika določen jaz. Poleg tega sem podal o shodu takoj poročilo uredništvu „Delavca“, ki se nahaja v isti pisarni kakor uredništvo „Socialista“. Radi tega se čudim izzivajočemu poročevalcu iz Celja in uredništvu obenem ter delam tudi to odgovorno. Pripominjam še, da se nisem nikdar in se ne bom ustrašil nobenega shoda, najmanj pa Čebularjevega, katerega sem spoštoval le toliko časa, dokler sem videl v njem idealista in revolucionarnega borca. Ko sem pa spoznal, da je postal orodje oportunitizma in zagovornik umazanega materializma, je bilo prijateljstva konec. Torej šel sem vedno na shode vsepovsod, celo v kraje, kamor si drugi ultrasocialisti niso upali. Oral sem celino v Gornji Sav. dolini in marsikje drugod. Danes se pa seveda bavim predvsem z vprašanjem strokovnih in produktivnih organizacij ter abstinenco. Pika. — Al. Leskošek.

Op. ur. Gorje tisti družbi, ki ima v svoji sredi idealiste, pa četudi ti svoj idealizem oblačijo v borbo proti reakciji. Njihov idealizem presedla v oportunitizem, brž ko dosežejo svoj ideal: sugestivno moč — moralno ali materielno — nad svojimi tovariši. Nekateri dosežejo svoj ideal z ministrskim stolcem, drugi z načelništvom v bankah, skromnejši tudi z tajništvom v nekakšnih političnih strankah. Če ima stranka dosti backastih „članov“, od tod do poslanskih diet ni več daleč. Čebular je še vedno idealist, ker še nima dovolj backov v svoji — pardon — Korunovi partiji in zato dela s takim ognjem, da jih pripelje v njo čim največ. Oportunitizma mu zaenkrat še ne more nihče očitati. Pаметen in razsoden delavec idealistov ne spoštuje, marveč jih skuša pripeljati na pot realnega gledanja v življenje. Če se mu to posreči, je dosegel veliko, če pa ne, se jih itak kmalu znebi, ker sami uskočijo k nasprotnikom. Solz za njimi navadno ne pretakamo.

Ali je bil Jezus Bog?

Dr. P. A. Tominec se zgraža, da mu kar dva meseca nismo odgovorili. Res da nimamo za njegove članke, ki jih objavlja v „Pravici“, ne časa ne prostora, toda vendar smo mu odgovorili in sicer tudi na tisto njegovo demagogijo, ki jo zdaj zopet ponavlja, očitaje nam, da hočemo pridobiti človeštvu socialno pravičnost na ta način, da bo imel vsak trikratno kontrolo na vratu, po domače 3 policaje. Odgovoriti smo mu precej jasno, da laže, kajti na-

čelo javne kontrole ne le da ne potrebuje nikakih policajev, ampak je ves sedanji policajski in militaristični red največji nasprotnik načela javnosti. On pa se očitka laži ni opral niti popravil storjene krivice, ampak zopet ponavlja isto laž v isti obliki, hoteč na novo zmešati glave orlom in drugim zaslepljenim ljudem, kadar se jim toliko posveti v glavi, da preiščujejo o knjižici „Socializem in vera“ in ne najdejo nič prekletega v nji, čeprav jo pater Tominec preklinja.

Tudi očitke, da mu ne odgovarjamo, ponavlja iz istega vzroka. Upa, da bodo njegovi backi res kar slepo verje! njegovim besedam, češ, da zato ne odgovarjamo, ker nas je pater ugnal v kozji rog. Ugnal nas je pa samo po mnenju tistih backov, ki so sami zlezli v kozji rog, ker si ne upajo nič drugega čitati kakor mašne knjige. Tisti so v kozjem rogu in ostanejo tam. Kar je pa mislečih čitateljev „Pravice“, bodo vzeli „Socializem in vero“ sami v roke in bodo sami sodili, ali se izplača odgovarjati na vsako Tominečovo zavijanje tistega, kar je v knjižici popolnoma jasno in razločno povedano.

Na Tominečev način se da iz Sv. pisma dokazati vse, prav vse. Že stara je smešnica, po kateri se lahko dokaže, da priporoča Sv. pismo obesanje. Na nekem mestu namreč pravi Sv. pismo o Judežu: „Šel je in se obesil.“ Na drugem mestu pa čitamo: „Pojdi in tudi ti tako stori!“ Kdor besede tako skupaj veže, ali pa kdor sploh same besede izbira in jih po svoje razlaga, lahko dokaže vse, če najde backe, ki mu verjamejo. Da bo takih backov čimdalje manj, zato priporočamo vsem, naj čitajo vse, tudi „Pravico“ in Sv. pismo, vi pa hočete imeti same backe, zato učite, da Sv. pisma ne smejo čitati, da si ga ne smejo razlagati po lastni pameti, ampak po pameti črno izšolanih „Jezusovih namestnikov“. Ta razlika je in ostane med nami vse dotlej, dokler boste imeli ljudstvo priklenjeno na celotensko delo in na nedeljsko brbranje praznih molitvic brez misli in na gostilniško veseljačenje. Zato ste taki nasprotniki socialistične razdelitve dela: 8 ur delaj, 8 ur počivaj, 8 ur pa se izobrazuj in razvedruj, pa ne v nerazumljivih molitvah in preštevavanju jagod, ampak pri samostojnem čitanju in preiščevanju. Na zborovanje ne hodi v cerkev, kjer govori vedno en sam in še ta v latinškem, nerazumljivem jeziku, ampak tja, kjer se ljudje resno razgovarjajo o svojih skupnih zadevah.

Če boš na ta način sam mislil in skupno z drugimi iskal prave poti, boš kmalu našel, da gre dandanes za isto, za kar je šlo v Jezusovih časih. Spoznal boš, da je bil Jezus res le človek, ki je trpel zato, ker je hotel resnico in pravico in je šel zato med delavno ljudstvo, ker med bogatimi lenuhi ni mogoče najti resnico, ne pravico, kajti oni molijo le zlato, ne pa pošteno delo. In če se še tako pobožne kažejo, njih vera je mrtva, ker je brez del, brez dejanja.

To boš našel in še mnogo drugega. Začel boš primerjati Jezusovo življenje z življenjem njegovih namestnikov, in videl boš, da so danasnji krščansko katoliški gospodje samo trgovci z Jezusovim imenom, da pa so odločni sovražniki Jezusovega nauka in da še prav posebno sovražijo življenje in delovanje po Jezusovem zgledu. Če bi Jezus danes zopet prišel, bi rekel: „Ne tisti, ki me imenujejo gospod, gospod, ali Bog, Bog, ampak tisti bodo rešeni, ki delajo, ki izpolnjujejo zapovedi.“ Tako bi rekel on.

Kaj pa prvi pobožni in učeni pater dr. A. Tominec? „S tem, da „Naprejevci“ odrekajo Kristusu božanstvo, taje bistveno znamenje krščanstva.“ Ej, ves vaš klerikalizem je živ dokaz, da se še edino tega znamenja držite, vse drugo ste pa vrgli med staro šaro. Samo z Jezusovim božanstvom se bahate, še celo nad njegovo mater se postavljate, češ, ona ga ni mogla vsak dan priklicati v življenje, kakor ga vi pri maši lahko prikličete. In pri tem se niti ne sramujete niti ne bojite tega strašnega roganja in bogokletstva — samo če vas kdo opozori, da morate tudi živeti po Jezusovem nauku, takrat se izgovarjate na svoje grešno telo iz prsti, ki ne more tako pravično živeti, kakor je živel Jezus, „ki je bil Bog“. In prav v tem vam vaši orli delajo največ preglavice, ko vam citirajo iz „Socializma in vere“, da hočete zmanjšati Jezusove zasluge in da zato pravite, da je bil sin božji; če bi priznali, da je bil človek, bi se morali po njegovem zgledu tudi ravnati!

Jezus je bil človek, ki je revolucionarno ne le bičal napake pisarnarjev in farizejev, ampak se jih tudi sam otresel, čeprav so ga zato preganjali. Vi pa enako kakor pisarnarji in farizeji govorite: „Gospod, gospod!“, namesto da bi izpolnjevali njegovo voljo. Popolnoma jasno je, da niste nasledniki Jezusovi, ampak tistih pisarnarjev in farizejev, ki so ga križali.

300%

prihranka

nudi primeroma

usnjem potplatu Palma kavčukov potpetnik in potplat.

Priljubljenost, ki jo uživa „Zika“ bolj in bolj, je najboljša priporočila za ta res izvrstni kavin nadomestek. Kakor je bila svojčas Vydrovka dobra znamka v vsaki hiši, pravtako spoznavajo naše gospodinje danes, da je mogoče z „Ziko“ pripraviti tudi brez prave kave okusno kavo, ki je poleg vsega še zelo redilna in popolnoma neškodljiva.

Enkrat
za vselej se Vam priporoča samo veletrgovina
R. STRMECKI, CELJE,
ako hočete res dobro in poceni kupiti

ČEVLJE

domače ročno delo in fine tvorniške, nadalje obleke za ženske, moške in otroke, perilo, klobuke, pletene jope, čepice in šale, kravate, rokavice, nogavice in sploh vso modno robo za dame in gospode.
Trgovci engros-cene.

Krojači in krojačice! Izdelujem po poljubnih modelih, po meri in po serijah normalnih mer, vsakovrstne krojne vzorce (muštre) za dame in gospode. — Knafelj Alojzij, strokovni učitelj za krojaštvo, LJUBLJANA, Križevniška ulica št. 2. I.

Izdajatelj: Zvonimir Bernot
(v imenu pokr. odb. SSJ in KDZ.)
Odgovorni urednik I. Pirc.
Tiskarna bratov Rumpret v Krškem.

Ivan Mastnak

trgovina z manufakturo in konfekcijo.
CELJE, KRALJA PETRA CESTA 15.
Priporoča cenjenim odjemalcem svojo veliko zalogo češkega in angleškega blaga, debelo sukno za površnike, vsakovrstnega sukna za moške in ženske obleke, barhand, cefir, belo platno ter vse krojaške potrebščine.
Velika zaloga gotovih površnikov (Raglan, Schliefer, Stutzer), gumnih plaščev lepe moderne obleke za gospode in dečke po zelo nizkih cenah.

UČITELJSKA TISKARNA

LJUBLJANA, FRANČISKANSKA ULICA ŠTEV. 6
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

TISKOVINE

ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE PLAKATE IN VABILA ZA VESELICE
LETNE ZAKLJUČKE
NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV, KNJIG, BROŠUR ITD.
Stereotipija Litografija

TRGOVSKA BANKA D. D. LJUBLJANA

ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 1

Kapital in rezerve Din. 17,5000.000.

Brzjavni: Trgovska.

Tel.: 139, 146, 458.

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

PODRUŽNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana
{menjalnica v
Kolodvorski ulici}